

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Miloslava Výborného v právní věci žalobkyně: **A-ASKA grafik, s. r. o.**, se sídlem Optátova 244/35, Brno, zastoupené Mgr. Petrem Žídkem, Ph. D., advokátem se sídlem třída Kpt. Jaroše 13, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 3. 2014, čj. 2013/60259-421/1, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 27. 11. 2014, čj. 36 Ad 32/2014-42,

takto:

Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 27. 11. 2014, čj. 36 Ad 32/2014-42, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Rozhodnutím ze dne 4. 9. 2013 neposkytl Úřad práce ČR - krajská pobočka v Brně žalobkyni příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za druhé čtvrtletí roku 2013 v požadované výši 10 236,80 Kč. Postupoval při tom podle § 78 odst. 3 a 8 písm. e) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti. Odvolání, které žalobkyně podala proti tomuto rozhodnutí, zamítl žalovaný svým rozhodnutím ze dne 14. 3. 2014 a rozhodnutí vydané v prvním stupni potvrdil.

[2] Krajský soud v Brně odmítl žalobu, kterou žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného, protože napadené rozhodnutí je vyloučeno ze soudního přezkumu ve smyslu § 14 odst. 5 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech. To krajský soud dovodil z judikatury Nejvyššího správního soudu, která zahrnuje pod pojem „dotace“ [a tedy pod režim rozpočtových pravidel s ohledem na jejich § 3 písm. a)] nejen příspěvky poskytované na základě dohody

o vymezení pracovního místa podle § 75 zákona o zaměstnanosti, ale právě i příspěvky na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona o zaměstnanosti.

II. Kasační stížnost, vyjádření žalovaného a replika

[3] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) v kasační stížnosti nesouhlasila s rozsudky Nejvyššího správního soudu, kterých se dovolával krajský soud. Podle § 14 odst. 1 rozpočtových pravidel není na dotaci právní nárok, pokud zvláštní předpis nestanoví jinak; tímto zvláštním předpisem je v projednávané věci právě zákon o zaměstnanosti, resp. jeho § 78, který stanoví právní nárok na poskytnutí příspěvku. Judikatura Nejvyššího správního soudu je nejednotná: ačkoli ze soudního přezkoumání vylučuje rozhodnutí podle § 78 zákona o zaměstnanosti, krajské soudy i sám Nejvyšší správní soud běžně přezkouvávají rozhodnutí o příspěvku na péči podle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, nebo o příspěvku na mobilitu podle zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením. Stěžovatelka proto navrhla, aby bylo usnesení krajského soudu zrušeno a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení.

[4] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti vyslovil názor, že judikatura Nejvyššího správního soudu, která vylučuje rozhodnutí podle § 78 zákona o zaměstnanosti ze soudního přezkumu, je konstantní a jednoznačná. Kasační stížnost by měla být zamítnuta.

[5] Stěžovatelka v replice poukázala na rozsudky, jimiž Nejvyšší správní soud věcně přezkoumal rozsudky krajských soudů ve věci příspěvků podle § 78 zákona o zaměstnanosti, a na aktuální usnesení ve věci 9 Ads 83/2014, kterým byla věc postoupena rozšířenému senátu Nejvyššího správního soudu pro rozpor v judikatuře.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[6] Jak uvedla již stěžovatelka ve své replice, otázka, zda rozhodnutí ve věci příspěvku podle § 78 zákona o zaměstnanosti podléhají soudnímu přezkumu, nebo jsou z něj vyloučena, nebyla v judikatuře Nejvyššího správního soudu řešena jednotně. Nelze proto vytýkat krajskému soudu, že se přiklonil k jednomu z obou protichůdných názorů, které Nejvyšší správní soud opakovaně vyjadřoval ve svých rozhodnutích. Právě pro tento nežádoucí rozpor však byla věc předložena rozšířenému senátu, jehož závěry jsou jednotlivé senáty Nejvyššího správního soudu nadále povinny respektovat.

[7] Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve svém usnesení ze dne 30. 9. 2015, čj. 9 Ads 83/2014-46 (dosud nepublikováno), dospěl k závěru, že výlučka ze soudního přezkumu stanovená v § 14 odst. 5 rozpočtových pravidel dopadá jen na rozhodnutí, kterými bylo vyhověno žádosti o poskytnutí dotace – nikoli na rozhodnutí, kterými požadovaná dotace poskytnuta nebyla. Nebyla-li dotace poskytnuta a nemá-li žadatel na její poskytnutí nárok, nemůže správní soud odmítnout takovému žadateli soudní ochranu.

[8] Příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona o zaměstnanosti podle rozšířeného senátu je přitom účelovou dotací, na jejíž poskytnutí má zaměstnavatel (splní-li podmínky stanovené zákonem) nárok. Soud je tak povinen přezkoumat rozhodnutí o něm v plném rozsahu (tj. nejen zkoumat, zda správní orgán řádně užil své správní uvážení, ale přímo posoudit, zda příspěvek měl, nebo neměl být poskytnut).

[9] Z důvodů shora uvedených nemůže obstát usnesení, kterým krajský soud odmítl přezkoumat napadené rozhodnutí žalovaného.

pokračování

IV. Závěr a náklady řízení

[10] Nejvyšší správní soud proto zrušil usnesení krajského soudu podle § 110 odst. 1 věty první s. ř. s. a vrátil mu věc k dalšímu řízení. V něm je krajský soud vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu, a bude se tedy žalobou zabývat věcně.

[11] V novém řízení rozhodne krajský soud i o nákladech řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 věta první s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. listopadu 2015

Zdeněk Kühn
předseda senátu